

GRONINGER

Vrijdag,

COURANT.

den 21 Februarij.

NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, ontvangen hebbende eene aenschrijving van den Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 14 Febr. 1834, no. 12, hepalende, dat de Loting tot de Nationale Militie, dit jaar, voor deze Gemeente, plaats moet hebben op Zaterdag, den 1 Maart aanstaande, des voormiddags te half negen.

Overwegende, dat het getal der ingeschrevenen te groot is, om allen te gelijk in de zaal, tot de Loting bestemd, behoorlijk plaats te doen vinden, als ook dat, wanneer deze allen op een en hetzelfde uur opkwamen, de zoodanigen, die het laatste moeten loten, ongeveer acht uren zouden moeten wachten, zijnde dit de tijd, in welken de Loting binnen deze Stad gewoonlijk afloopt;

Zoo is het, dat Burgemeester en Wethouders voornoemd hebben goedgevonden te bepalen, gelijk bepaald wordt bij deze:

1) Dat de ingeschrevenen dezer Gemeente in vier gedeelten tot deze Loting zullen geciteerd worden, tegen Zaterdag, den 1 Maart aanstaande, op afzonderlijke uren, te weten:

De eerste klasse, te weten de ingeschrevenen met de letters A, B, C, D en E, te half 3 uur.

de zulken, wier namen beginnen met de letters F, G, H, I, J, K en L.

De tweede klasse, te weten de ingeschrevenen met de letters M, N, O, P, Q, R en S.

te 3 uren.

de zulken, wier namen beginnen met de letters T, U, V, W en Z.

2) Dat echter zoodanige ingeschrevenen, of hunne ouders, of gevolmagtigden, die eenige bedenkingen hebben op de alphabetische lijst, alle te half 9 zullen moeten opkomen, al waren dezelve ook tegen een later uur geciteerd, omdat die bedenkingen aan den Heer Militie-Kommissaris moeten opgegeven worden vóór dat de Loting begint.

Zullende de alphabetische lijst voor eenen iegelijk op de Stads Secretarij ter lezing liggen, op Woensdag, Donderdag en Vrijdag, den 26, 27 en 28 dezer, des morgens van 10 tot 12 uren.

3) Dat het almede aan andere ingeschrevenen, des verkiezende, vrijstaat, om vroeger te komen, dan het uur, tegen hetwelk zij liden geciteerd zijn, en dat zij aldaar ook vroeger zullen binnegelaten worden, zoo lang er ruimte in de zaal zal overig zijn.

4) Dat, ten einde alle andere aanschouwers te weren, niemand in die zaal zal toegelaten worden anders, dan op vertoon van het gedrukte Citatie-Bijlet; weshalve de ingeschrevenen, of, bij hunne afwezigheid, de ouders, voogden, of tot de Loting door hen gevolmagtigden bij deze ernstig worden gewaarschuwd, om voornoemd Citatie-Bijlet mede te brengen en bij zich te houden, totdat de Loting afgelopen is; en

5) Dat de 553 eerste nummers van trekking zullen worden toegewezen aan even zoo vele Lotelingen van vorige klassen, alsmede aan de vrijwilligers, die jaarlijksche vrijstellingen hebben verkregen; zoodat nummer 554 moet worden beschouwd als nummer 1, of als het eerste dienstplichtige nummer van de ligting van 1834.

En opdat zulks ter kennis van de belanghebbenden kome, zal deze in de *Groninger Courant* worden geplaatst, en aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 20 Februarij 1834.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAM.

De **ADMINISTRATEUR VAN 'S RIJKS SCHATKIST** in de Provincie Groningen, avertiert, dat hij hem ontvangen zijn de Betaalrollen wegens Lijfrenten, ingeschreven in het Grootboek der Nationale Schuld, verschenen den 1 Januarij 1834, waarvan de Uitbetaling zal geschieden ten Kantore Generaal, des Dingsdags, Woensdags, Donderdags en Vrijdags, des morgens van 9 tot 12 uren, op vertoon van het Certificaat van Inschrijving en tegen overlegging van behoorlijk ingevulde Attestatie de Vita en Kwitantie.

GRONINGEN

den 18 Februarij 1834.

De Administrateur voornoemd.

Bij afwezigheid van denzelfden:

J. WOLTERS, Boekh.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 15 Februarij.

Door het hoog gerechtshof in Noorwegen is den 15 Januarij een vonnis hekrachtigd, door de regtbank te Christiansund geslagen tegen de weduwe *Maria Nielsdatter* aldaar, welke, wegens het niet geregtvaardigd bezit van een gestolen horologie, tot 2 maanden tuchthuisstraf is veroordeeld. Deze vrouw is over de 100 jaren oud.

FRANKFORT den 14 Februarij.

In Frankfort en de omstreken worden sedert de laatste dagen vlugschriften verbreid, die eenen revolutionairen geest ademen. De maatregelen, die de politie hierdoor verplicht is te nemen, strekken zeer tot last van de rustige ingezetenen. De wapen-oefeningen, welke sedert eenigen tijd onder de jonge liden plaats hadden en bekoemering verwekten, zijn van Regeringswege verboden.

De Regering van Oostenrijk heeft eenige beambten en werkliden aan een der grootste goudmijnen in Schemnitz ter dood veroordeeld, als overtuigd van gedurende verscheidene jaren zich verrijkt te hebben ten nadeele van 's lands kas.

— In het hertogdom Parma hebben sedert eenigen tijd talrijke brandstichtingen op het land plaats. Door de Regering zijn premien uitgelooft voor de ontdekking der daders.

— Den 31 December j.l., terwijl er in den schouwburg van Modena *Il Bravo* vertoond werd, is een gedeelte van de tweede galerij losgeraakt en in het parterre gevallen. Zeventien personen zijn daardoor gewond geworden. Men hoopt intusschen, dat niemand ten gevolge daarvan zal overlijden.

Van den 16den. De Polen, die zich te Rolle, in het kanton Waadt, bevonden hebben, zijn, onder bedekking van een sterk militair geleide, vooreerst naar IJverdon (insgelijks in Waadt) gevoerd, alwaar zij zoo lang zullen blijven, totdat de Regering van Bern, of eenig ander Bestuur, verlof zal hebben gegeven, om hen toe te laten. In Freiburg waren troepen op de grenzen van Waadt te zamengetrokken, ten einde den terugtocht der Polen naar Bern te beletten. — In het kanton Genève, alwaar de Polen zich eindelijk hebben laten bewegen, om in de kaserne Chantepoulet te gaan, heeft de Regering (die een oogenblik gevaar schijnt geloopt te hebben, om te worden omvergoorpen) weder geheel de bovenhand bekomen; de wapende burgermagt, door haar opgeroepen zijnde, is in bijna volledige getale (5000 man) opgekomen; de revolutionaire club, die gedurende de woeling vergaderd is geweest, is uiteengegaan en men was alzoo, volgens de laatste berigten, aldaar niet meer voor onlusten beducht.

Uit officiële te Munchen uitgegevene bescheiden blijkt, dat in het jaar 1833 het aantal der in die hoofdstad geborene onechte kinderen dat der wettige overtroffen heeft!

Van den 16den. Alhier is het protokol van de eerste zitting der ministers te Weenen bij de kommissie van den hoogen Duitschen Bondsdag aangekomen. Wat men ook uit andere plaatsen, voornamelijk uit Berlijn, over den gang der onderhandeligen te Weenen schrijven mag, zulke berigten kunnen niets dan gissingen inhouden. De Regeringen zijn overeengekomen, om de diepste geheimhouding omtrent de werkzaamheden van het congres in acht te nemen, en hunne besluiten eerst dan bekend te maken, wanneer zij in dadelijke werking gebragt worden.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 15 Februarij.

De kanselier van den exchequer heeft gisteren zijn budget in het Huis der Gemeenten gebragt, of liever over den staat der geldmiddelen gesproken, daar hij noch de begroting der uitgaven, noch die der inkomsten van het jaar heeft overgelegd. Hij heeft zich voornamelijk bepaald met te betoogen, dat, niettegenstaande de menigte moeilijkheden, waarin het Bestuur des lands gewikkeld is, de inkomsten niet verminderen, maar toenemen, en er een batig saldo bestaat. Zijne lordschap voorzag gunstige gevolgen voor de schatkist uit den vrijen handel op China en verklaarde wilens te zijn, de lasten te verminderen, en wel de gehate belasting op de huizen af te schaffen.

— Volgens de jongste berigten uit Indië, is een zonderling geschied ontstaan tusschen den Vorst van Schiras en den Iman van Muscate. De laatste had, niet lang geleden, eene dochter van den eerstgemelden ten huwelijk genomen. Na een kort verhuif in Muscate, verwierf de jonge vrouw verlof, om zich naar Bunder-Abbas te begeven. Van hier vond zij eene reden, om naar Schiras te reizen, en aldaar aankomen. Inmiddels had haar vader haar andermaal uit aan Z. Hoogh. *Abu Khan Mirza*. Men zag, dat de vrouw aan dezen tweeden man de voorkeur geven den 14 begeren geeft. Op de zaak zal afloopen, kan men nog niet vooruitzien.

— In Noord-Amerika neemt men thans proeven, om fabrieken en andere groote gebouwen te verwarnden, door twee schijven van gegoten ijzer, even als molensteen, met eene sterke wrijving over elkander te doen bewegen. Stroomend water of elke andere beweegkracht kan de schijven doen draaijen en zij zijn in eene soort van gemetselde ovens besloten, uit welke de hitte, door middel van pijpen, naar het geheel gebouw verspreid wordt.

— In New-Orleans wordt, dd. 18 November, het volgende gemeld:

Zelfde hoogstbejaande leden onzer stad weten zich geen zoo ongelukkig jaar als het jongstverleden te binnen te brengen. De zichten hebben zoo vreeselijk gevoerd, dat alleen in den stadt 400 jonge liden (tusschen de 18 en 25 jaren) gestorven zijn. Thans zijn wij van dien geest, God dank! bevrijd. Sedert de jongstverleden drie weken zijn op de Mississippi niet minder dan vijf stoombootten of wagenen of verbrand, en daaronder ook de *San Martin*, kapitein *Cash*, van Bayou-Sarah herwaarts bestemd; die met 500 balen katoen, 90 vaten suiker (volgens stellig zekere bescheiden ook met 50,000 dollars in spatie,) en meer dan 300 menschen, waaronder vele vrouwen en jonge kinderen, voorts eene menigte paarden, zijtijen, enz. totaliter is tot asch verbrand. Op den 31 October des voormiddags, hij hevigen wind en storm, brak zoo plotseling brand in het schip uit, dat alle in verwar-ring geraakte. Onder de passagiers bevond zich ook de kapitein *Sengstack* (zoon van onzen achtvingwaardigen consul in Bremen), een jong man, die zich door arbeidzaamheid, openhartigheid en eerlijkheid algemeene liefde heeft verworven. Zelf als kapitein eene stoomboot gevoerd hebbende en derhalve met de behandeling van zulk een vaartuig bekend zijnde, sprak hij de manschap moed in, en snelde naar het roer, om de *San Martin* aan den oever op het zand te zetten; maar de vlam sloeg aan de koordlijn, door welke het roer gestuurd werd, en even zoo draaf het schip weder in het midden van den stroom, waar geene redding meer mogelijk was. Alles, wat de vlammen ontvingte, werd, op een 30tal menschen na, eene prooi der golven. De heer *Mirumet*, een der geredden, zag nog op het laatst, hoe kapitein *Sengstack* ter brandende kajuit insnelde, om twee aldaar geblevene vrouwen te redden; sedert dat oogenblik is van hem niets meer gezien, en is hij dus het slagtoffer zijner menschevriendheid geworden. Ware het roer, in plaats van met eene koordlijn, met eene ketting gestuurd geworden, zoo als zulks thans niet onge-woon is, dan zoude het waarschijnlijk den kapitein *Sengstack* gelukt zijn de boot te redden.

— In de dagbladen leest men het volgende: »Men verneemt, dat de minister *Palmerston* geweigerd heeft aan eenige verdere beraadslaging over de zaken van de Nederlanden deel te nemen, zoo lang de tegenwoordige stand van zaken in dat land voortduurt. Men zegt, dat aan deze verklaring, die door zijne lordschap plegtig is medegedeeld aan de gevolmagtigden der Noordsche Mogendheden, de terugroeping van den baron van *Wesseberg* door het Oostenrijksche Hof moet worden toegeschreven. Ondertusschen zullen de diplomaten van tijd tot tijd eene conferentie houden aan de Russische ambassade, gelijk zij gedaan hebben gedurende eene vorige schorsing der conferentien in het hotel van buitenlandse zaken.

FRANKRIJK.

PARIS den 15 Februarij.

Eene telegrafische dépêche heeft den 8 Februarij te Toulon het bevel overgel-bragt, om terstond het fregat *Didon* van 60 stukken en de *Bellide* van 10 te wapenen voor eene dienst, waarbij haast vereischt wordt. Deze schepen lagen reeds sedert een jaar daartoe gereed.

— Heden is het tijdschrift *la Caricature* door de politie in beslag genomen. Eene der platen van dit nummer stelde voor: de *Goddelijke gerechtigheid de misdaad vervolgende*, en eene andere plaat verbeeldde de *ontzigtbare hand*.

Ook is gisteren de *Quotidienn* door de politie opgehaald.

Men spreekt ter heurs van het plan, om eene leening van ongeveer 300 millioenen te sluiten, ten einde het tekort in de schatkist te dekken. Dit heeft eene kleine daling in den prijs der fondsen te veeg gebragt.

Men verhaalt, dat de hertog van *Nemours* in hoedanigheid van onderkoning naar Algiers staat te vertrekken.

— Men verzekert, dat het Bewind van Frankrijk zeer gestrengde maatregelen zal nemen ten aanzien van de uitgewekene Polen en Italianen, die deel hebben gehad aan den inval in Savoijs. Al degenen, die terug komen, worden gevat, en het gerucht wil, dat hun de keuze zal worden gelaten, om naar Engeland, Amerika of Algiers te worden overgevoerd.

De uitgewekene Polen, die zich thans in het kanton van Waadt bevinden, hebben verklaard, zich in geschrifte te zullen verbinden, om zich gedurende hun verblijf in Zwitserland niet meer met de staatkunde te bemoeijen.

— De toestand van den generaal *Lafayette* blijft nog altijd zorgelijk, ofschoon in vergelijking wederom iets beter; zijne geneesheeren hebben hem aangeraden, zich naar zijn luitengoed Lagrange te doen vervoeren; maar de oude generaal verneemt, dat zij tot het geven van dezen raad door het Gouvernement aangezocht zijn geworden, en weigert daaraan gehoor te geven. Zonderling genoeg sluit hierop het door den *National* medegedeelde, dat de concierge van het kerkhof van *Père Lachaise* van zijnen post ontzet zou wezen, omdat hij bij de begrafenis van den heer *Dulong* aan den generaal *Lafayette*, die wegens den verren gang zeer vermoeid was en wiens ongesteldheid hare oorzaak in deze vermoeienis gevonden heeft, eenen armstoel heeft doen aanbieden. De eer dezer administratieve strengheid behoort aan den heer *de Rambuteau*, zegt de *National*.

— Men leest in den *Figilant de Seine et Oise*:

»Den 6 Feb. heeft de commissaris van politie eene kamer doen openen in de straat *Duplessis*, no. 88. Men vond er het lijk van eene Poolische vrouw, *Carnowska* genaamd. Dit lijk lag aldaar sedert eenigen tijd, hebbende deze vrouw zich van het leven beroofd met eenige geglomene kolen, door welker damp zij gestikt is, na alvorens verspreid te hebben, dat zij op reis was gegaan. Tot deze daad van wanhoop schijnt zij overgegaan te zijn door het bankroet-spelen van een persoon, waarbij zij haar geld geplaatst had.

BELGIE.

BRUSSEL den 16 Februarij.

De *Indépendant* berigt het volgende uit Antwerpen, hetwelk wij echter, alvorens hetzelfde voor waarheid aan te nemen, nader moeten bevestigd zien.

Sedert heden morgen verzekert men, dat de Hollandsche tolbedienden gisteren op Belgisch grondgebied, te Meersel, den man, die belast is de Antwerpsche handelsbrieven uit en in Holland te brengen, hebben doodgeslagen, na hem eerst 10 minuten ver op het Belgisch territoir te hebben vervolgd.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 16 Februarij.

Naar men verneemt, zullen de ongehuwde schutters en de ongehuwde plaatsvervangers bij de schutterij, des begeernde, kunnen worden toegelaten tot de koloniale dienst voor den tijd van zes jaren.

— Bij vonnis van den krijgsraad te velde, van den 28 October 1833, zijn de 2de luitenants *J. F. Sorg* en *D. Renooij*, van het 1ste bataljon der 5de afdeeling infanterie, veroordeeld, de eerstgemelde tot de straf des doods met den kogel en de laatstgenoemde tot vervallenverklaring van zijne militaire charge, zulks als schuldig aan de misdaad tegen de dienst en subordination, door het met woorden beleedigen van hunne meerderen in rang, en door het weigeren, om te gehoorzamen aan de orders, door hunne meerderen gegeven, en daarenboven *J. F. Sorg*, als schuldig aan het zich met der daad verzetten tegen bedoelde zijne meerderen in rang, en *D. Renooij* aan het plegen van baldadigheden in eene herberg; welk vonnis door Zijne Majesteit bij dispositie van den 6 December j.l., no. 13, is veranderd in een eenvoudige ont-

slag uit de dienst, met vrijlating aan *D. Renooy*, om zijne aanspraak op pensioen te doen gelden.

Van den 19den. Volgens de jongste berigten uit Petersburg, stond *Z. K. H. de Prins van Oranje* op zijn vertrek naar het Vaderland. Op de terugreis zou zich *Z. K. H.* eenige dagen zoo te Berlijn als te Weimar ophouden.

AMSTERDAM den 18 Februarij.

De *Indépendant* deelt eenen brief mede, waarin op de volgende wijze bevestigd wordt het berigt, dat namelijk de persoon, die gewoonlijk de brieven van Holland naar Antwerpen overbragt, door onze militairen en kommiezen tot zelfs op Belgisch grondgebied zoude zijn vervolgd en doodgeslagen geworden. Gisteren reeds meenden wij aan de geloofwaardigheid van dit berigt te moeten twifelen, en hoewel hetzelfde heden op de stelligste wijze wordt bevestigd, maken wij niettemin onze lezers opmerkzaam, dat de *Indépendant* in dit opzigt niet als onpartijdig is te beschouwen en dus ook, althans voor alsnog, geen onvoorwaardelijk geloof verdient. Intusschen zullen onze lezers met ons verlangen, spoedig omtrent dit voorval eenige opheldering te bekomen, om over de meerdere of mindere nauwkeurigheid van hetzelfde te kunnen oordeelen. Het artikel luidt als volgt:

„Het voorval, hetwelk ik u gisteren heb medegedeeld, heeft zich volkomen bevestigd. De hode van den heer *Paurels-Maertens* te Antwerpen, j.l. Vrijdag van Holland terug komende, is tot Meersel door Hollandsche kommiezen en militairen vervolgd en met de kolven hunner geweren doodgeslagen geworden! De dépêches, welke hij bij zich had, heeft men geëerbiedigd; dezelve zijn terug gevonden in de zakken van dezen ongelukkige, die eene troosteloze weduwe en vijf zeer jonge kinderen in de diepste ellende achterlaat.”

— In den *Lynx* leest men eenen partikulieren brief uit 's Gravenhage, dd. 9 Februarij, waarin, onder anderen, het volgende gezegd wordt:

Brieven uit Duitschland, geschreven door gewoonlijk welonderrigte personen, melden, dat men er meer dan ooit van spreekt, het *Koninkrijk DER NEDERLANDEN* onder het Deutsche Verbond te begrijpen, en de woorden: *Koninkrijk DER NEDERLANDEN* zijn door genoemden briefschrijver niet onopzettelijk onderhaald. Het is niet te vermoeden, dat men Holland alléén met dien naam zoude hebben bestempeld.

— In den *Nouvelliste du Luxembourg* leest men het volgende:

Twee onzer lansen, bij het doen eener verkenning naar de Hollandsche zijde, stieten j.l. Maandag onvoorziens op den eersten Hollandschen wachtpost. Zij meenden in de richting op Lommel voort te gaan, betraden een gedeelte der heide tusschen de provinciën Antwerpen en Limburg, en kwamen zoo te Luikgestel. De Hollandsche schildwacht riep *verda!* De lansen, zich onverwachts op vijands grond ziende, antwoordden *Belges!* en op het geweerschot der Hollandsche schildwacht namen zij de Leuvense galoppade aan.

Van den 19den. De *Indépendant* meldt uit Antwerpen, dat de hode van den heer *Paurels-Maertens*, die men zeide door de Hollandsche kommiezen doodgeslagen te zijn geworden, niet dood, maar zwaar gewond is, en belooft morgen deswege nader en meer nauwkeurige berigten.

— In de *Emancipation* leest men het volgende:

In den nacht van den 15 op den 16 dezer zijn 1000 man Pruisen ter vesting Luxemburg uitgetogen, en zijn het op 3 mijlen van daar gelegen dorp Beettemburg, op eene halve mijl buiten den militairen vesting-omtrek, gaan omsingelen; zij hebben met geweerkolfslagen de huisdeur van den distrikt-kommissaris, den heer *Hanaa*, opengeslagen en dien ambtenaar opgeligt, die thans in de gevangenis der vesting is gekerkerd.

Deze tijding, volkomen als echt bevestigd, liep gisteren avond in onderscheidene bijzondere en publieke gezelschappen van mond tot mond, en verwekte eene hevige gemoederen-opwinding. Men vraagt elkander: of wij nog langer dergelijken hoorn moeten dulden?

MIDDELBURG den 17 Februarij.

Volgens ontvangene berigten, zijn den 13den te Sluis vier, den 14den aan de voorposten bij Axel twee en aan de voorposten bij Oostburg mede twee Belgische deserteurs aangekomen, namelijk: twee Belgische huzaren, te Brussel in garnizoen, twee soldaten van het 6de regiment, van Brugge, twee muzikanten van het korps partisans des Flandres en twee Duitschers. Ook heeft zich te Oostburg een Noord-Nederlander aangemeld, welke in de maand Julij 1833 van de 10de afdeeling infanterie, uit Bergen-op-Zoom, naar den vijand was gedeserteerd, en, te Ostende bij de troepen voor Don *Pedro* ingedeeld zijnde, zich weder naar herwaarts heeft begeven; laatstgemelde is, onder geleide, naar den generaal-majoor plaatselijken kommandant opgezonden; terwijl van de eerstgenoemde deserteurs l.l. Vrijdag vijf, en Zaterdag twee, beide volkomen gewapend, te Vlissingen zijn aangekomen.

BREDA den 18 Februarij.

Te Chaam, een dorp in dezen omtrek, aan de uiterste grenzen tegen België gelegen, is dezer dagen eene verschrikkelijke misdaad gepleegd. Een meisje, dat aldaar van twee kinderen, naar men wil, de vruchten eener bloedschendige gemeenschap, verlost is, had onmiddellijk na de verlossing het eerstgekome reeds onder het hed versmoord, toen men haar bezig vond met het tweede den hals af te snijden. Vader en dochter zijn beide dadelijk in verzekerde bewaring genomen, om aan den bevoegden regter te worden overgeleverd.

Mengelwerk.

STAAT DER BEBOUWDE EN WOEST LIGGENDE GRONDEN IN GROOT-BRITTANJE.

Ofschoon er tot nog toe geen kadastrale opmeting der grondvlakte van Groot-Brittanje heeft plaats gevonden, en men dus noch de oppervlakte der gekultiveerde, noch die der woest liggende gronden juist kan opgeven, zoo kan men echter geruststellend aannemen, dat de volgende opgave daaromtrent, welke onlangs in een Engelsch Journal medegedeeld is geworden, niet ver van de waarheid verwijderd zal zijn; eene opgave, welke in ons oog belangrijk genoeg is, om ook in dit Blad te worden medegedeeld:

	Gekultiveerd land.	Bebouwbaar, doch nog woest liggend land.	Voor bebouw. geheel ongeschikt land.	Totaal in Eng. Acres (*).
Engeland	25,632,000	3,454,000	3,256,400	32,342,400
Wales	3,117,000	530,000	1,105,000	4,752,000
Schotland	5,265,000	5,950,000	8,523,930	19,738,930
Ierland	12,525,280	4,500,000	2,416,664	19,441,944
Engelsche Eilanden . .	383,690	166,000	569,469	1,119,059
	46,922,970	14,600,000	15,871,463	77,394,333

Men rekent, dat de landerijen in Engeland en Wales op de volgende wijze gebruikt worden:

3,250,000 Acres met Tarwe (+).
1,250,000 „ „ Rogge en Gerst.
3,200,000 „ „ Haver, Boonen en Erwtten.
1,200,000 „ „ Klaver en Raaigras.
1,200,000 „ „ Kool- en Raapgewassen.
2,100,000 „ „ Braak.
47,000 „ „ Hoppe.
18,000 „ voor Tuinen, enz.
17,300,000 „ „ Weide- en Hooilanden.
1,200,000 „ „ Heggen, Plantsoen en Bosch.
1,300,000 „ „ Wegen en Rivierbeddingen.
5,029,000 „ „ Gemeente-gronden en woestliggend land.
37,094,000

Het getal der boeren wordt op 2,000,000 geschat, en de gezameelijke jaarlijksche inkomsten van grondbezittingen in Engeland en Ierland rekent men op 215,817,624 ponden sterl., of, het pond sterl. op f11,50 gerekend, 2,481,902,676 Holl. guldens. W.

(*) De Engelsche Acre staat gelijk met 0,4039 bunders of 40 vierk. roeden en 39 vierk. ellen.

(†) Deze staat geeft zeker tot vele aanmerkingen aanleiding. Ter voorkoming van te groote uitvoerigheid, houden wij de onze terug, vooral ook omdat dit blad daartoe geen genoegzame ruimte aanbiedt. Eene enkele echter willen wij hier niet terug houden, en wel die betrekkelijk de geschiedenis der tarweteelt in Engeland. Misschien wordt zij door sommigen onzer lezers met genoegen ontvangen; althans in dit vertrouwen deelen wij dezelve hier mede:

Wat de tarweteelt in Groot-Brittanje eene zoo verbaasend groote oppervlakte beslaat en het getal der daarmede bereelde acres verreweg die, welke met andere graansoorten bebouwd zijn, overtreft, zal sommigen, en vooral den Noord-Nederlandschen landbouwer, misschien vreemd voorkomen; doch indien men weet, dat het tarwebrood in Engeland thans, zoo wel op de dorpen als in de steden, het gewone voedsel der ingezetenen is, en er bovendien in de huishoudingen nog veel gebruik van het tarwemeel gemaakt wordt, dan voorzeker zal deze bevreemding zoo al niet geheel ophouden, toch althans eenigermate verminderen. Wij zeiden zoo even van thans: — immers dit was niet altijd het geval, en nog geen eeuw is het verleden, dat de tarwe zeer schaars bij de Britten verbouwd werd en bijna gezegd kon worden onder de zeldzame gewassen te behooren. Onder *HENDRIK VIII*, en dus omstreeks het jaar 1547, verbouwde men in Engeland nauwelijks zoo veel tarwe, als er voor de tafel des adels vereischt werd; hunne dienstdienden, mitsgaders de lagere volksklassen moesten zich met rogge-, gerste- en haverbrood vergenoegen. Nog in het jaar 1626, onder *KAREL I*, was haverbrood het gewone voedsel des Engelschen volks. Volgens de berigten van de beste en beroemdste schrijvers over Engeland

lands Staatshuishouding, begon eerst in 1758 de tarweteelt in Engeland minder zeldzaam te worden, hoewel dezelve destijds eigenlijk nog van geen beteekenis was, en ook toen nog voedde meer dan de helft van Englands bevolking zich met roggebrood.

In de noordelijke graafschappen was, tegen het midden der vorige eeuw, het gebruik des tarwemeels nog van zoo weinig beteekenis, dat slechts de rijkste en aanzienlijkste families, *enkel op het Kersfeest*, eenige spijzen daarvan bereid gebruikten. Het omkleedsel of de korsten der ganepastijen, welke destijds op alle tafels en bij elken maaltijd in de graafschappen werden aangebracht, bestonden bijna overal uit havermeel. Nog meer verwaarloosd en veronachtzaamd was in die tijden de granenteelt in Schotland, dat zeldde land, alwaar thans (vooral bij de Hooglanders) zoo veel werk van den landbouw gemaakt en zulk eene voortreffelijke en bloeiende landhuishouding gedreven wordt! Men verhaalt, dat, toen in 1727 in de nabijheid van Edinburg een stuk land, t welk 8 morgen groot was, met tarwe bezaaid werd en het gewas in aren stond, dit een voorwerp van algemeene bewondering en nieuwsgierigheid was. Nog in het jaar 1780 zoude men verbaasend in een Schotsch dorp een enkel tarwebrood hebben kunnen vinden, terwijl men zich thans in steden en in dorpen en op de meeste pachthoeven bijna uitsluitend van tarwebrood bedient. Men heeft berekend en mag veilig aannemen, dat sedert 1760 de tarweteelt in Engeland meer dan verdrieldubbeld heeft. (Men zie hierbij het Deutsche dagblad *das Ausland*, 1833, No. 52. S. 203, alsmede *MACCULLOCHS Dictionary of Commerce*, waaruit bovenstaande ontleend is.)

Zijn er gedurende de laatste eeuw, en wel vooral tijdens *NAPOLÉONS* heerschappijvoering over een groot deel van Europa, zeer vele en belangrijke veranderingen en verbeteringen in de Engelsche landhuishouding tot stand gebracht, zoo als ieder, die geen vreemdeling in de geschiedenis der landhuishoudkunde is, bekend zal zijn, vooral heeft dan ook de tarweteelt hierin eene hoofdrol gespeeld en wel degelijk in deze wisseling gedeeld. Dat zeldde land, dat in 1750 nog zoo weinig tarwe voortbragt, dat men een tarweveld als een vreemd en bijzonder verschijnsel als met verbazing aanzag, verbouwt thans alleen misschien meer soorten en verscheidenheden van dit gewas, dan alle overige landen van Europa te zamen voortbrengen, en dan nog in zulk eene verbaasende hoeveelheid, dat deze graansoort verreweg het hoofdprodukt van Englands landbouw uitmaakt. Volgens *THAER* telde men in Engeland in 1812 niet minder, dan 100 tarwesorten; doch hij voegt er bij: „zelden verstaat men echter, van welke zij eigenlijk spreken, en de eene verstaat den ander niet.” (*Rat. Landw.*, B. IV, Berl. 1831, S. 51). En in 1832 schreef de Heer M. van *Mittelessex in the British farmer's Magazine* van Nov. 1832, dat, volgens de laatste catalogussen der Engelsche graansoorten, er meer dan 300 (!) verscheidenheden der *winter-tarwe*, die in Europa en Afrika geteeld worden, in den Engelschen landbouw zijn opgenomen, en dat men er van de zomer- zoo wel als winter-tarwe niet minder dan 29 soorten (zeker, in vergelijking met het getal der verscheidenheden, maar weinige!) verbouwt. De Heer J. W. *KRAUSE*, van deze plaats des Heeren M. melding makende, laat hierop echter te regt volgen: „Ik wenschte niets meer; dan slechts den gedachten catalogus te zien, ten einde mij te kunnen voorstellen, hoe men hierbij gesystematiseerd, geklassificeerd en gespecificeerd heeft; waarschijnlijk speelt hierbij het korensysteem de hoofdrol, dit is wel het meest overeenkomende met de Engelsche spekulatie, wijl men daarbij geen einde van het *variërens* ziet, en zoo de catalogussen op eene geloofwaardige wijze binnen kort met 600 namen aangevuld kunnen zijn;” — en zegt eenige regels verder: „Intusschen komt het mij zeer waarschijnlijk voor, dat de geheele Engelsche verscheidenheidskraam hoofdzakelijk slechts op de gemeene tarwesorten (*Triticum Vulgare*, *Villars*) betrekkelijk is, en daarna 300 verscheidenheden te vinden, dat kan toch wel alleen de Engelsche zucht voor uitersten en de spekulatiegeest.” Doch dit een en ander, hoe gegrond ook, neemt echter niet weg, dat de tarweteelt, zoo als *THAER* ook getuigt, bij de Engelschen thans in bloei is en er met de grootste belangstelling en opmerkzaamheid gedreven wordt, eene belangstelling, welke te vergeefs bij eenige andere natie, op dit punt, gezocht zal worden! En deze groote omkeer vond in een tijdsbestek van minder dan eene eeuw plaats.

WENKEN AAN DEN BURGER EN LANDMAN, OVER HET INGEVEN VAN DRANKEN AAN PAARDEN EN RUNDVEE, ENZ. EN DE NADEELIGE GEVOLGEN, WELKE HIERUIT NIET ZELDEN ONTSTAAN;

DOOR H. W. HENTZE.

Door jarenlange praktijk der Vee-artsenijkunde in de Noordelijke en Zuidelijke landen van Europa ben ik in de gelegenheid gesteld geworden, menigvuldige opmerkingen te maken, waaronder het misbruik bij het ingeven van dranken aan paarden niet eene der geringsten is; welk misbruik ik ook reeds in deze streken niet zelden heb waargenomen: waarom ik mij overtuigd houde, aan eigenaren en bezitters van paarden geen ondiens te bewijzen, hen over dit onderwerp het een en ander onder het oog te brengen, daar zoo menig dier, door onnaauwkeurig overzigt der ziekte, verkeerde aanwending van geneesmiddelen, en bij paarden, niet zelden, door het verkeerd ingeven van dranken, vóór den tijd onder den grond gebragt wordt; en zoude het mij derhalve zeer aangenaam zijn, wanneer men deze mijne weinige regelen naauwkeurig behartigde.

Sedert vele jaren is de Artsenijmengkunde op eenen hoogen trap van vereenvoudiging en volmaking gestegen, zoodat dranken bij paarden bijna noodeloos geworden zijn, en men de geneesmiddelen steeds in een' verdikten en geconcentreerden toestand ingeven kan, b. v. in den vorm van pillen, slijpot (*Electuarium*), zijnde poeders met honig, siropen, extracten, verdikte sappen of geleijen — naar mate der verschillende ziekten — aangemengd; en door deze soorten van medicamenten kunnen steeds de ziekten verdreven worden, in zoo verre namelijk dezelve te genezen zijn, en wanneer men een naauwkeurig overzigt der ziekte heeft, en de juiste, de hiertoe nuttige en noodige medicamenten verordent.

Aangezien nu de noodzakelijkheid het somwijlen vordert, b. v. bij korte, doch hevige en sneltoenemende ziekten, zoo als bij het kolijk zulks het geval is, dat men de dranken bij paarden niet altijd kan onthouden, zoo waarschuw ik, alsdan met dezelve, of wanneer men anders dranken verkiest in te geven, zeer behoedzaam en voorzigtig te werk te gaan, en onder behartiging der regelen, welke ik aan het slot dezes zal opgeven. Vooraf dien ik echter nog te zeggen, dat de dranken, welke gewoonlijk door water of andere vloeistoffen met planten of gedeelten van dezelve gekookt of getrokken worden, en alsdan na de doorzijning gewoonlijk nog een bijvoegsel van een of meer ingrediënten ontvangen, ingegeven worden met behulp van 1) hoorns, 2) blikken bussen en 3) wijnflesschen (langhalzen). Om nu het paard den drank in te geven, wordt de kop van hetzelfde door middel van eene koord of een' toom in de hoogte getrokken, en gaat men nu met het ingieten van de medicijnen uit ongeduld, tot groot nadeel van het zieke paard, gewoonlijk zeer overijlend te werk; door het te zamendrukken van de luchtpijp en wringen aan den hals, en wordt hetzelfde alzoovoor een oogenblik de ademhaling en de lucht benomen: dus is het een natuurlijk gevolg, dat door het inzuigen der lucht de medicijnen, welke nu de luchtpijp, in plaats van lucht, voor een gedeelte vullen, op eene zeer verkeerde plaats, n.l. in plaats van in de maag, in de longen gebragt worden. Nog veel ondoelmateriger en nadeeliger is de kwade gewoonte, om het paard den drank door de neusgaten in te gieten, daar alsdan het grootste gedeelte van denzelfden in de longen gebragt wordt. Waarom ook deze onnatuurlijke handelwijze? — Waarom niet den eenvoudigen weg, die ons de natuur zoo duidelijk aantoon, gevolgd? *Simplex sigillum veri est* (*)! zegt de groote *BOERHAAVE* te regt, en schier geen spreuk, die meer behartiging verdient, dan deze. Slechts weinige onder mijne lezers zullen er zijn, die niet wel eens of meermalen zich verslokt hebben, en bij die gelegenheid een weinigje van de gebruikte spijs of drank (zoo als men in het dagelijksche leven zich gewoonlijk uitdrukt) in het verkeerde keelgat gekregen hebben. Een ieder weet dan ook, hoe benaauwd en lastig zulks is, en hoe veel moeite en welk geducht hoesten het kost, eer men zich van dien benaauwden toestand kan ontdoen. Zulks is bij paarden natuurlijk even zoo het geval, ofschoon, zoo als van zelf spreekt, in eene veel grootere verhouding. — Ik werp derhalve de vraag op: Is het menschelijke ligchaam beter, en minder vatbaar voor dergelijke nadeelige invloeden, dan het dierlijke ligchaam? mijns bedunkens niet. Dat de mensch rede en oordeel bezit, daarvoor zijn wij den Bouwheer van 't Heelal den grootsten dank verschuldigd, maar moeten dezelve ook gebruiken, waarvoor ons deze gegeven zijn, en niet zoo dwaas handelen; want hoe vele paarden worden niet door zulk eene handelwijze vermoord! Schoon men zegt, dat hij bovengemelde kwade gewoonte het paard den kop niet zoo hoog behoeft te houden, zoo vraag ik: wat is beter, dat men zich deze moeite getrooste, of het paard het grootste gedeelte der medicijnen door de luchtpijp in de longen te storten? want deze is de plaats, waar de drank schier geheel aanlanden moet, wanneer dezelve door den neus ingegoten wordt. Om hiervan een duidelijk bewijs te geven, zoodat een ieder de waarheid van dit mijn gezegde zal moeten toestemmen, zoo snijde men de longen van een dood paard vaneen, welke men op vermelde verkeerde manier eenige weken vroeger, ja zelfs niet zelden eenige maanden te voren dranken heeft ingegeven, en men zal alsdan nog duidelijk den eigenaardigen reuk der gebruikte medicijnen bespeuren, en naderhand gewis niet meer zoo onbehoedzaam, noch zoo ongeduldig met het ingeven van dranken te werk gaan. De menigvuldige nadeelen nu, welke er uit ontstaan, wanneer de medicijnen, welke niet zelden van eenen prikkelenden aard zijn, in de longen, in plaats van in de maag, gebragt worden, zijn niet verre te zoeken; daar hierdoor alle mogelijke soorten van borstziekten ontstaan kunnen en inderdaad ook niet zelden zich opdoen, en die zelfs na verscheidene maanden zich eerst toonen kunnen, wanneer men de ziekte meestal aan geheel andere oorzaken toeschrijft. — Om dit eenigermate op te helderen, zal ik hiervan een klein voorbeeld bijbrengen.

Een landbouwer, een paar uren buiten deze stad, klaagde mij, dat een zijner paarden ziek was, mij verzoekende, dit paard te komen bezigtigen, hetwelk ik deed, en na gehouden onderzoek bleek het mij, dat hetzelfde kwijnende aan eene gevorderde longontsteking. Gemelde landbouwer zeide mij thans op deze verklaring, dat het paard voor drie à vier maanden den droes had gehad, doch, naar zijne meening, hiervan reeds lang genezen was.

Op mijne vraag: wat hij dan wel hetzelfde hiervoor had laten gebruiken, antwoordde hij, dat hij droespoeder uit eene apotheek in de stad gehaald had, en daar het dier het voeder, dat met dit poeder gemengd was, weigerde, zoo had hij, op aanraden van zijn' buurman, dit poeder met azijn aangemengd, en omdat het paard niet spoedig genoeg slokken wilde, het door de neusgaten of nisters ingegoten; ver-

(*) Het eenvoudige is het kenmerk van het ware.

zekerende echter, dat het slechts zeer weinig hiervan ingekregen had, edoch door dit weinigje was later de tegenwoordige ziekte ontegensprekelijk ontstaan; welk paard ik het geluk heb gehad volkomen te genezen, hetwelk in zulke gevallen evenwel niet altijd mogelijk is. Bij deze gelegenheid meen ik verplicht te zijn nog een paar woorden te zeggen over het Vee-artsenijkundig gebruik van den azijn.

De azijn is, wel is waar, als *OUTWENDIGE AELMIDDEL* beschouwd, hetzij op zich zelve, hetzij met andere ingrediënten verbonden, gewis in vele gevallen een voortreffelijk medicament, b. v. bij afscheuren der hoefen van paarden, of afstooten der klauwen van het rundvee, stillen van bloedvlietingen, drukken van het tuig en den zadels, kneuzingen, verwrongene ledematen, enz. Ofschoon de azijn nog hoeden ten dage wel door sommige veeartsen, in enkele gevallen, als b. v. bij rotkeorts en dergelijke ziekten, gebruikt wordt, zoo is evenwel het *ingewandige* gebruik van den azijn, bij onze huisdieren niet aan te raden. Voor paarden en schapen is de zuivere, of onvermengde, wijn-azijn, of sterke hier-azijn, schier een vergif. Hij werkt bij deze dieren hevig kolkijk, onregelmatigen omloop van het bloed, convulsien en andere zware toevallen; ook rundvee, varkens en honden versmaden den azijn, en hij schijnt ook bij dezen geen gunstigen invloed uit te oefenen.

Regelen voor het ingeven van dranken aan paarden. 1) Wanneer men een paard een drank wil ingeven, lette men op de manier, of er ook een borstziekte aanwezig is, als wanneer men dezen aard van medicijnen volstrekt niet mag aanwenden, daar door de geringste prikkeling de ziekte meer opgewekt, dan vermindert wordt.

2) Zij den voorzigtig en ga men langzaam en met geduld bij het ingeven te werk, opdat het paard den behoorlijken tijd hebbe, om te slokken.

3) Wil het paard echter niet slokken, zoo onthoudt men zich, om bovengemelde redenen, vooral van het zoo gevaarlijke wringen en drukken aan den hals, maar bevoordelg de slokken door slechts de tong met de vingers of met een stokje in beweging te brengen, daar het door deze beweging den drank weldra naar beneden zal slokken, en

4) In geval het dier echter, in weerwil van alle voorzigtigheid, toch aanvangt te stoeien, zoo is zulks een bewijs, dat iets in de luchtpijp gedrongen is, en dat het dier dan eenen dokter moet worden, daar door het hoesten de stoffen die in de luchtpijp gedrongen zijn, niet zullen kunnen uitgaan.

Ten slotte merk ik nog aan, dat ik althans voor het algemeen, en wel voornamelijk voor den landman, geschreven heb, zoo als ieder deskundige ook dadelijk aan mijnen schrijfant zal opmerken, terwijl ik eersdaags in dit blad, wanneer mij de tijd zulks zal toelaten en de bespreking zal hebben, dat bovenstaande letteren en welgemeende raadgevingen door het publiek niet ongemerkt ongemerkt zijn — ik eerslag — zeg ik — iets zal zeggen over het veel en te menigvuldig aderen van paarden en koeijen, en het misbruik, dat hierbij veelal plaats heeft; en zoo hoop ik alsdan in het vervolg den burger en landman nog menigen nuttigen raad te geven.

GEWONE BESLOPENE VERGADERING VAN HET DEPARTEMENT GRONINGEN der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, op Vrijdag, den 21 Februarij 1834, des avonds 7 uren, ter gewone plaats. — Verslag van de Kommissie tot de Leesbibliotheek. — Voorstellen voor de *Rechtspraak van de Afdeling van 't Algemeen Vergadering*. Namens het Bestuur: **L. B. LOHMAN, Secretaris.**

GEBOORTE, HUWELIJKS, EN STERFBERICHTEN.

Heden morgen beviel van eenen welgeschapens DOCHTER M. R. B. WINK, geliefde Echtgenoot van **G. BOSVELD**, den 18 Februarij 1834.

Heden morgen verloor van eenen ZOON HELENA D. TIMMERMAN, geliefde Echtgenoot van **O. P. K. K.**, den 18 Februarij 1834.

Heden beviel van eenen ZOON M. WOLDENDORP, geliefde Echtgenoot van **R. G. RIJCKENS**, den 19 Februarij 1834.

Heden beviel van eenen DOCHTER C. L. DE BOSSE, geliefde Echtgenoot van **B. BRUGMA**, den 19 Februarij 1834.

Het behaagde den goeden God, onzen dierbaren Vader BETTE WIL LEMS *en LOO*, in leven *Graafschap*, in den ouderdom van 77 jaren, heden achtermiddag het tijdelijke met het eeuwige te doen verlaten. Het voorbeding was een *behoorlijk* dier. De laatste uren van zijn Christelijke overtuiging zijn overvloedig. Zijn nagelatenen zal hij ons in zegening blijven.

W. TER LOO, den 14 Februarij 1834.

Heden overleed mijn geliefde Echtgenoot JAN VAN CALCAR, *Leeraar der Doopsgezinde Gemeente op het Heerenveen*, in den ouderdom van 93 jaren en 8 maanden, na eenen gelukkigen echtvereeniging van 46 jaren en 8 maanden, nadat hij meer dan een halve eeuw het H. Evangelie met lust en ijver heeft verkondigd.

S. A. OVERWIJK, den 14 Februarij 1834.

Dese dient tot algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Heden morgen overleed, tot onze en onzer Kinderen bittere droefheid, onze op een na jongste Dochter MARGARETHA JACOB, in den ouderdom van ruim veertien jaren.

L. REIGERSBERG, den 18 Februarij 1834.

Het behaagde den Heer van leven en dood, op heden tot zich te roepen mijne waarde Tante MARGIEN NOORDHOFF, in den hoogen ouderdom van bijna 86 jaren.

P. NOORDHOFF, den 19 Februarij 1834.

Bij J. H. BOLT is van de Pers gekomen en verkrijgbaar gesteld: *DE EVANGELISCHE GEZANGEN GETOETST EN GEWOGEN EN TE LIGT GEVONDEN* door **JACOBUS KLOK**, *Verwer en Koopman te Delfzijl*, met eenen korte Voorrede en uitgegeven door H. DE COCK, *Geref. Leeraar te Ureum*. De prijs is 60 Centen.

Bij den Boekhandelaar N. C. VAN DER VEER, aan de Grootte Markt, op den hoek van de Poelstraat, is gedrukt en wordt bij denzelven uitgegeven en is mede alom te bekomen:

DE GODSDIENSTIGE DENKWIJZE EN HET GEDRAG VAN DE ZOOGE-NAAMDE SEPARATISTEN VERDEDIGD EN VOLKOMEN GEHAND- HAAFD, of MENSCH- EN ZIELKUNDIGE BESCHOUWING DER CHRIS- TELIJKE GEMOEDSVERANDERING of ZEDELIJKE VERNIEUWING DES HARTEN, in groot 8vo, prijs 30 Centen.

Dit Stukje, met veel gematigdheid en zaakkennis geschreven, kan en moet als een belangrijke Bijdrage aangemerkt worden, om de hedendaagsche Kerk- en Godsdienstige geschillen uit het regte oogpunt te leeren beschouwen en aan de- zelve al die belangstelling te schenken, welke zij met het hoogste regt ver- dienen.

H. V. HUISINGH, te *Winschoten*, heeft uitgegeven: *DE CIRCU- LAIRE VAN DEN 26 JULIJ 1832, uitgeschreven door de Prov. Gron. Kom- missie van Geneesk. Onderzoek en Toezicht, getoetst aan Doelmatigheid, Billijkheid en Regt*, door B. EEKMA; — benevens *HANDHAVING DER WAARHEID tegen de beschuldiging van Pligtverzuim, den Schrijver, we- gens zijn protesteren tegen de Circulaire, gedaan door Zijn Hoog Edel Ge- stence, den Heer GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE GRONINGEN*; à 90 Cents.

De HOUDERS DER BANK VAN LEENING te GRONINGEN adverte- ren, dat alle Panden, zoo bij hen in de maanden November en December 1832 en Januarij 1833 zijn *Verloft*, en geteekend met de letters A, B en C, zullen moeten worden afgelost en Gelost, en wel letter A van den 17 tot den 21 Februarij, letter B van den 24 tot den 28 Februarij, letter C van den 3 tot den 7 Maart; zullende, bij gebreke van dien, anders *finaal* Ver- locht worden.

Al degenen, welke iets te vorderen hebben van — of schuldig zijn aan de Nalatenschap van wijlen den Koopman ROELF MULDER, in leven gewoond

hebbende aan het Damsterdiep alhier, worden verzocht, daarvan, binnen 14 dagen, opgave te doen ten Huize van een der ondergeteekenden.

GRONINGEN den 21 Februarij 1834.

E. MULDER.
R. K. KUIPER.
Mr. GERHARD JACOB KEISER, openbaar Notaris, ter residentie van Groningen, is voornemens, op Dingsdag, den 25 Februarij 1834, des avonds te 7 uren, ten Huize van den Kastelein JAN EEKHOFF, Tzoon, in den Poel, aan de Grootte Markt, te Groningen, publiek, op Strijkgelds Conditien, te Koop te presenteren: I. Eene WONING en twee KAMERS met eenen grooten en bijzonder vruchtbaren MOESTUIN, gelegen vooraan aan den Ooster- weg, Oostzijde, bij en onder Groningen, geteekend lett. Q no. 77, 78 en 79. Om den Tuin dadelijk en de Woning en Kamers op Mei eerstkomende te aan- vaarden. Hierover kunnen 1000 Guldens a 5 p.c. blijven uitstaan. II. Eene BEHUIZING met de VASTE BEKLEMMING van eenen extra grooten Moest- tuin, gelegen in de Davidssteeg, Noordzijde, bij en onder Groningen, getee- kend lett. Q no. 121. Om den Tuin op Grigorius en de Behuizing op Mei 1834 te aanvaarden. III. Den EIGENDOM van eenen Tuin en eenig Land, gelegen aan den Rand van het Buitenveld van Mevrouw de Donairiere LOH- MAN, Zuidzijde, bij JACOB ROEMERS en Vrouw in gebruik, jaarlijks op Midwinter voor f 36 — 00. IV. Den EIGENDOM van eenen Behuizing met eenen Tuin, gelegen buiten de Boteringepoort, Westzijde, bij en onder Gronin- gen, staande ten name van Mevrouw NIENHUIS, Wedw. P. Smir, doende jaarlijks op Midwinter f 42 — 00. V. Eene ZITPLAATS in de Martini Kerk, te Groningen, ten Oosten van den Predikstoel, in de Zevende Bank, de Eer- ste Plaats van het Middelpad. Om op Mei 1834 te aanvaarden. VI. Eene LEERPOUWERS-WERKPLAATS met eenen DROOGERIJ daarheen, en af- zondelijke BOE of BERGPLAATS, op de Zuidskurpen, te Groningen. Om te aanvaarden op den 1 Mei eerstkomende. VII. Eene HEKTJALK- SCHIP met eenen Roef, met RONDHOUT en BLOKKEN, groot 58 buken- landsche Tonnen of 42 Roggelasten, laatst bevaaren door W. J. DREWES, liggende bij de Werf HET HOOFD, buiten het Kleine Poortje. Om dade- lijk te aanvaarden. Hetzelve is aldaar dagelijks te bezien en inmiddels ook *UIT DE HAND TE KOOP*. — De Bewijzen van Eigendom en Condi- tien van Verkoop zijn, drie dagen bevaaren, ten Kantore van gemel- den Notaris te lezen en te vernemen, en laatstgemelde mede ten Huize van Veiling.

Mr. E. VAN EERDE, Advokaat en Notaris, residentie te Groningen, gedenkt, op Dingsdag, den 25 Februarij 1834, des avonds te 7 uren, ten Huize van den Kastelein JAN EEKHOFF, Tzoon, aan de Grootte Markt, te Groningen, publiek te Verkoopen:

I. Eene aanzienlijke KOOPMANS BEHUIZING, staande en gelegen Westzijde in de Gelkingestraat, te Groningen, get. letter T no. 36 V, met eenen Boven- woning daar boven, die afzonderlijk wordt verhuurd, toebehoorende aan J. E. MORACK en Vrouw.

II. Eene BEHUIZING met STALLING, staande en gelegen Zuidzijde in de Rozenstraat, te Groningen, get. letter F no. 101 V, roode letter L no. 201.

III. Eene VROUWEN ZITPLAATS in Der A-Kerk, te Groningen, zija- de die derde Plaats in de tweede Bank, achter den Pilaar naar den Toeg, Noordzijde, geteekend no. 531.

IV. Eene DITO in Der A-Kerk, te Groningen, zijde de vierde Plaats in dezelfde Bank, geteekend no. 528.

Alles op den 1 Mei 1834 te aanvaarden. Gemelde Behuizingen zijn op den dag van Verkoop, des morgens van 10 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren, te bezichtigen; terwijl de Eigen- domsbewijzen en de Verkoopconditien op de gewone plaats van lezing zal- len liggen.

Mr. E. VAN EERDE, Advokaat en Notaris.

UIT DE HAND TE KOOP, op voordeelige Voorwaarden: Eene aanzienlijke HEEREN BEHUIZING met STALLING en PAKHUIS, staande in de Nieuwe Ebbingestraat, om den hoek van de Korenstraat, te Groningen, wordende door den Heer H. MULLER in eigendom bewoond. Te bevragen ten Kantore van Mr. E. VAN EERDE, No- taria te Groningen.

Mr. F. I. J. CREMERS, Notaris te Groningen, zal, op Donderdag, den 27 Februarij 1834, des avonds te 7 uren, ten Huize van de Wedw. WILKENS, in de Oosterstraat, publiek Veilen: I. Eene groote en wel be- naring staande KOOPMANS BEHUIZING, staande in de Boteringepoort, op den hoek van het Lutkeniëstraatje, B 24 V, rood H 122, Sectie K 382.

II. Eene WOONKAMER, daar achter, in het Lutkeniëstraatje, B 25 V, rood H 74, Sectie K 382. III. Eene WOONKAMER, mede aldaar, B 25 V, rood H 75, Sectie K 383. IV. Een PAKHUIS, mede aldaar, B 27 V, rood H 76, Sectie K 384.

V. Eene weldoortimmerde en nette BEHUIZING, vooraan in de Nieu- we Kijk-in 't Jatstraat, F 182 V, rood M 202, Sectie E 162, en zulks op Voorwaarden, welke, met de Bewijzen van Eigendom, op gewone tijd en plaats zullen ter lezing liggen. De Kooper van de vijf eerste Percelen te zamen verkocht wordende, zal een kapitaal van f 4000, naar 5 p.c., daarover uitstaande, ten zijnes laste kunnen overnemen.

Mr. HERMAN TRIP, openbaar Notaris, residentie te Groningen, is voornemens, op Dingsdag, den 4 Maart 1834, des avonds precies te 5 uren, ten Huize van J. G. WIERINGA, Kastelein, wonende buiten de Boteringe- poort, bij de Brug, onder Groningen, publiek, in Percelen, voor één jaar te Verhuren, om te Hooijen en te Weiden:

Eene BOERENPLAATS, bestaande in eenen BEHUIZING en SCHUUR, een HEEM en een APPELHOF, eenen BUITENTUIN en ongeveer 40 Bun- ders kostelijk LAND, alles staande en gelegen onder *Adorp*, en nog on- geveer 10½ Bunders LAND, gelegen achter de Rijskampen, onder Gronin- gen; alles toebehoorende aan Mr. Jonkheer J. HORA SICCAMA VAN DE HARKSTEDE.

Op WOENSDAG, den 26 Februarij 1834, des morgens te 10 uren, zullen, in het Sint Antonie Gasthuis, te Groningen, worden Verkocht: de ROERENDE GOEDEREN, nagelaten door wijlen de Wedw. WILPHORST, bestaande in KABINETTEN, EIKENHOUTEN KANTOOR, KLOK, TAFELS, STOELN, PORSELEIN, KOPER, TIN, BEDDEGOED, LINNENS, MANS- en VROUWEN LIJFSTOEBOHOORN, GEWERKT GOUD en ZILVER, ENZ., ENZ. Te bezien op Dingsdag bevorens, des morgens van 10—12 en des namiddags van 2—4 uren.

Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

Op DONDERDAG, den 27 Februarij 1834, des namiddags te 2 uren, zullen, in het Sint Antonie Gasthuis, te Groningen, worden Verkocht: de ROERENDE GOEDEREN, nagelaten door wijlen JANNA ROELFS, Wedw. MAKKEN, bestaande in KABINET, TAFELS, STOELN, PORSELEIN, BEDDEGOED, LINNENS, VROUWEN LIJFSTOEBOHOORN, GEWERKT GOUD en ZILVER, ENZ., ENZ. Te bezien op Woensdag bevorens, des na- middags van 2—4 uren.

Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

De VERHURING van het LAND van L. J. VELTHUIS, geannon- ceerd tegen den 25 Maart 1834, ZAL GEENE PLAATS HEBBEN.

Mr. E. J. OFFERHAUS, Notaris.

PUBLIEKE AANBESTEDING. Men is voornemens, op Zaterdag, den 22 Februarij aanstaande, des mid- dags te 12 uren, in het Gemeentehuis te Uithuizen, aan te besteden: Het in VLOT WATER BRENGEN van het op de Kwelder dier Gemeente gestran- de Amerikaasche SCHOONERSCHIP *MARTHA VAN PLYMOUTH*, gevoerd geweest door Kapitein E. F. CHURCHILL. — Nadere informatie te bekomen te Amsterdam, bij den Heer J. W. PARKER, Amerikaansch Consul aldaar, en te Groningen bij de Heeren J. en U. G. SCHILTHUIS, Jz.

HOUTVEILING. Op ZATURDAG, den 22 Februarij 1834, des namiddags te één uur, op de Plaats van Jonkheer Mr. H. J. L. VAN DER WIJCK, te Kropswolde, Verkoop- ping van 200 zware EIKENBOOMEN, aldaar op Stam staande, geschikt voor allerlei *Timmer- en Scheepshout*, alsmede van eenen partij BE- KANT KROMHOUT.

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, Not.

TE HUUR, om op den 1 Mei aanstaande of vroeger te aanvaarden: Eene BEHUIZING met drie Vertrekken, Keuken, Stookhaak, Kelder, Pui en Regenwatersbak en ruimen Zolder, benevens een grooten TUIN, voorzien van goede vruchtdragende Boomen, staande en gelegen op het aangenaamste van het Hoogezand, aan het Hoofdiep. Tot bekoming van nadere informatie vervoegde men zich bij Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, aldaar.

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, Not.

TE HUUR, om op den 1 Mei aanstaande of vroeger te aanvaarden: Eene BEHUIZING met drie Vertrekken, Keuken, Stookhaak, Kelder, Pui en Regenwatersbak en ruimen Zolder, benevens een grooten TUIN, voorzien van goede vruchtdragende Boomen, staande en gelegen op het aangenaamste van het Hoogezand, aan het Hoofdiep. Tot bekoming van nadere informatie vervoegde men zich bij Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, aldaar.

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, Not.

